

ביאת שני נמי אינה ביאה.

ומדייקת הגמרא: **והא ביאת בן תשע דכמאמר שויה רבנן, וקאמר רבי שמעון שאם ביאת ראשון קנתה כמאמר ביאתו של שני אינה ביאה לקנות, לפי שקנה הראשון את כח כוחו של מאמר.**

בן עזאי, דתניא —

בן עזאי אומר: יש מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת.

ואין מאמר אחר מאמר בשתי יבמות ויבם אחד.

[עיינן היטב ביאור הענין בשתי לשונותיו של רש"י, ומשמע מכאן לכאורה שגם אם נאמר שהמאמר קונה קנין גמור אין זה אלא מדרבנן, וכן משמע לכאורה מדברי רש"י בדף כט ב ד"ה השתא ארוסה, וצריך עיון גדול כיצד לבית שמאי הוא דוחה את אחות אשתו לצאת משום אחות אשה. ועיינן באחרונים כאן ולעיל, ובהגהותיו של הגר"א יפהן לריטב"א, שדן בהרחבה בענין]

רבי נחמיה, דתנן במשנתנו: רבי נחמיה אומר: אחת בעילה ואחת חליצה, בין בתחלה בין באמצע בין בסוף — אין אחריה כלום;

והא ביאה פסולה, דכמאמר שויה רבנן, שצריכה ממנו חליצה בנוסף לגט, וקתני: אין אחריה כלום.

שנינו במשנה: כיצד?

עשה מאמר בו'

והוינן בה: וכי האי "עשה מאמר ביבמתו ונתן לה גט" — ביאור של "גט אחר גט" הוא?!

אמר רב יהודה, הכי קאמר התנא: גט אחר הגט ומאמר אחר מאמר — הוא כדאמרן בכרייתא לעיל, שמדובר ביבם אחד ושתי יבמות, או בשני יבמים ויבמה אחת, אך לא פירש זאת התנא במשנתנו.

אלא המשך התנא בדבר חדש, ואמר: יבם אחד ויבמה אחת — כיצד הוא סדר התרתן?

ועל כך השיב התנא: **עשה מאמר ביבמתו, ונתן לה גט — צריכה הימנו חליצה. וכן הלאה.**

שנינו במשנה: עשה מאמר ובעל — הרי זו כמצותה.

והוינן בה: לימא, מסייע ליה לרב הונא.

דאמר רב הונא: מצות יבמה — מקדש, ואחר כך בוועל!

ודחינן: אין מכאן ראייה לרב הונא, כי אימא:

אף זה העושה מאמר ובוועל, הרי הוא עושה כמצותה.

אך גם אם יבעל ולא יקדש תחילה, הרי הוא עושה כמצותה.

ותמהינן: פשיטא, שתוספת הקידושין אינה מגרעת, ואם אין הקידושין מצוה לכתחילה — מה משמיע התנא בכך שאמר "אף זה כמצותה"?!?

ומשנינן: אכן יש חידוש בדבר.

א-ב והניחה הגמרא שב"כיצד" בא התנא להסביר את דברי חכמים שאמרו יש גט אחר גט.